

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา

หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๕
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF)

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รายละเอียดของหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาปรัชญา
มคอ.๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อนุมัติในคราวประชุม ครั้งที่ ๕ /๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

สารบัญ

หมวดที่ ๑	ข้อมูลทั่วไป	๑
หมวดที่ ๒	ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	๕
หมวดที่ ๓	ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	๖
หมวดที่ ๔	ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล	๑๗
หมวดที่ ๕	หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	๒๖
หมวดที่ ๖	การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร	๒๗
หมวดที่ ๗	การประกันคุณภาพหลักสูตร	๒๘
หมวดที่ ๘	การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	๓๒

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา	๓๔
--	----

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาปรัชญา
หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๕

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	บัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร	
ชื่อหลักสูตรภาษาไทย	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา
ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ	: Master of Arts Program in Philosophy
๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	
ชื่อเต็มภาษาไทย	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญา)
ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	: Master of Arts (Philosophy)
ชื่อย่อภาษาไทย	: พธ.ม. (ปรัชญา)
ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	: M.A. (Philosophy)
๓. วิชาเอก	
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา มุ่งพัฒนาคุณภาพนิสิตพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้เป็นผู้มีความแตกฉานในหลักปรัชญาพร้อมกับแม่นยำในพระไตรปิฎกและคัมภีร์พระพุทธศาสนา รอบรู้ใน ทฤษฎีและทฤษฎีใหม่ ๆ ทางปรัชญา พร้อมกับบูรณาการเข้ากับศาสตร์สมัยใหม่ มีความรู้ความเข้าใจการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก และให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสังเคราะห์ วิเคราะห์ วิจัย จัดระบบและประเมินผลข้อมูลจนเกิดองค์ความรู้ใหม่ เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการปรัชญา พร้อมกับ เป็นผู้ผู้นำทางปัญญา พัฒนาจิตใจและสังคม	
๔. จำนวนหน่วยวิชาที่เรียนตลอดหลักสูตร	
จำนวน ๓๔ หน่วยกิต	
๕. รูปแบบของหลักสูตร	
๕.๑ รูปแบบ	
เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร ๒ ปี	
๕.๒ ภาษาที่ใช้	
การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและอังกฤษ ใช้เอกสาร/ตำราเป็นภาษาไทยและอังกฤษ	
๕.๓ การรับเข้าศึกษา	
รับผู้เข้าศึกษาเป็นชาวไทย และชาวต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยและอังกฤษได้เป็นอย่างดี	
๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น	
เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถาบัน	
๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา	
ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว คือ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา	

<p>๖. สถานภาพของหลักสูตร</p> <p>๖.๑ หลักสูตรปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕</p> <p>๖.๒ สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เห็นชอบในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๔</p> <p>๖.๓ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๔</p> <p>๖.๔ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติในการประชุม ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ข้อสังเกต ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๕</p>
<p>๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน</p> <p>จะขอประเมินความพร้อมเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรในปีการศึกษา ๒๕๕๙ (หลังจากเปิดสอนหลักสูตรเป็นเวลา ๕ ปี)</p>
<p>๘. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา</p> <p>๘.๑ อาจารย์มหาวิทยาลัย</p> <p>๘.๒ นักวิชาการด้านการศึกษา</p> <p>๘.๓ นักวิจัยทางปรัชญาและพุทธปรัชญา</p> <p>๘.๔ ที่ปรึกษาทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน เช่น ราชบัณฑิต นักเจรจา เป็นต้น</p> <p>๘.๕ ประกอบอาชีพอิสระ</p> <p>๘.๖ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาปรัชญา</p>

๙. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชนตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	ปีจบ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พระมหากฤษณะ ตรุโณ (บุชากุล), ผศ.ดร.	พธ.บ. (การบริหารการศึกษา) พธ.ม. (ปรัชญา) Ph.D.(Philosophy)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ Banaras Hindu University, India	๒๕๓๑ ๒๕๓๗ ๒๕๔๑
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พระครูวินัยธรสมุทร ถาวรธมโม (ทาทอง), ผศ.ดร.	พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา) พธ.ม. (ปรัชญา) Ph.D.(Philosophy)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ Magadha University ,India	๒๕๓๑ ๒๕๓๙ ๒๕๔๕
อาจารย์	พระมหาดนัยพัชร คมกริปปญโญ	พธ.บ. (ปรัชญา) พธ.ม. (ปรัชญา) Ph.D. (Philosophy)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ Mysore University, India	๒๕๔๕ ๒๕๔๙ ๒๕๕๔

* อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

<p>๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา</p>
<p>๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร</p>
<p>๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ของระบบเศรษฐกิจโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทย ที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ และต่อเนื่องมาจนฉบับที่ ๑๑ ในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ลุล่วง และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งตัวคน สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย แนวคิดการพัฒนาประเทศตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ แนวทางการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทิศทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ สถานการณ์ดังกล่าวนี้ จึงต้องการนักพัฒนาที่มีความรู้ความสามารถ เข้าใจถึงแก่นแท้ของการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิชาการทางปรัชญา เพื่อมาทำหน้าที่ในการพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงตั้งแต่ระดับชุมชน สังคม จนถึงระดับประเทศต่อไป</p>
<p>๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ สิ่งที่น่าประหลาดใจอย่างเด่นชัดก็คือ ประเทศมีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ GDP (Gross Domestic Product) ที่เติบโตตามลำดับ แต่ในขณะเดียวกันกลับพบว่า ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมที่ก่อตัวขึ้นและมีผลกระทบต่อชุมชน สังคม ประเทศชาติมีมากมาย เช่น ปัญหาความรุนแรงในประเทศ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ปัญหาด้านการบริหารจัดการที่เกิดจากการใช้กฎหมายอย่างไม่เป็นธรรม ปัญหาการขาดธรรมาภิบาลในองค์กร และนำมาสู่การที่องค์กรกำกับดูแลด้านคุณภาพจำเป็นต้องเสนอแนวคิดที่ใช้สำหรับกำกับให้องค์กรต่าง ๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ จึงจะรับรองหน่วยงาน เช่น การให้การรับรองคุณภาพ หรือการประกันคุณภาพ จากประเด็นปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้มีความต้องการนักบริหารที่มีศักยภาพสูงในการประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎี การศึกษาวิจัยและองค์ความรู้ใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาและปรัชญา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน</p>
<p>๑๒. ผลกระทบจากข้อ ๑๑</p>
<p>๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการพระพุทธศาสนาและปรัชญาที่มีคุณภาพ มีองค์ความรู้และประสบการณ์ในลักษณะที่เป็นผู้รู้จริงและปฏิบัติได้ กระตุ้นให้เกิดการใช้ความรู้ความชัดเจนในการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ประกอบกับปัจจุบันส่วนงานบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ สามารถรองรับการจัดการเรียนการสอนและการศึกษาวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ส่วนงานบัณฑิตวิทยาลัย จึงได้ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา เพื่อให้ทันสมัยและเป็นประโยชน์มากขึ้น โดยมีการ บูรณาการแนวคิดทางด้านพระพุทธศาสนาและปรัชญาให้มากขึ้น มุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจในหลักพระพุทธศาสนาและปรัชญาในเชิงลึก และผสมผสานพุทธธรรมให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน</p>

<p>๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน</p> <p>นโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม พร้อมๆ กับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีความคิดวิเคราะห์ทางด้านศาสนาและปรัชญา โดยเฉพาะศาสตร์ที่เป็นพระพุทธศาสนาและปรัชญา ด้วยแนวคิดดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรที่เข้าถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาและปรัชญา เพื่อทำหน้าที่ผลิตงานวิจัยเชิงบูรณาการที่สอดคล้องกับความรู้ทางพระพุทธศาสนา นำไปสู่การสร้างความคิดใหม่ที่ทันยุคทันสมัย นอกจากนี้ ยังต้องประกอบด้วยความสามารถที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนอันได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหา การรับความเสี่ยง การออกแบบและความสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการตนเอง และการพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงเล็งเห็นความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา แล้วนำเสนอส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเห็นชอบและดำเนินการในขั้นต่อไป</p>
<p>๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน</p>
<p>๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น</p> <p>รายวิชาที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดให้บัณฑิตต้องศึกษาในทุกสาขาวิชา คือ พุทธปรัชญา ภาษาอังกฤษ และกรรมฐาน เป็นรายวิชาพื้นฐานที่จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับหลักคำสอนที่ปรากฏในคัมภีร์หลักทางพระพุทธศาสนาเพื่อความเข้าใจและใช้เป็นเครื่องมือสืบค้นงานวิจัยต่อไป</p>
<p>๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน</p> <p>ไม่มี</p>
<p>๑๓.๓ การบริหารจัดการหลักสูตร</p> <p>๑๓.๓.๑ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม.) สาขาวิชาปรัชญา จะทำหน้าที่ประสานงานกับอาจารย์จากคณะอื่น และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดทั้งอาจารย์ผู้สอนเพื่อพิจารณาแนวสังเขปประจำวิชาและรายละเอียดประจำวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล การเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้บัณฑิตได้บรรลุผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรนี้</p> <p>๑๓.๓.๒ ให้มีการประชุมสัมมนาประจำภาคการศึกษาเกี่ยวเนื่องกับพระพุทธศาสนาและปรัชญา โดยประสานความร่วมมือกับสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของนิสิตในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และนิสิตจากมหาวิทยาลัยอื่น</p>
<p>๑๓.๑.๓ จัดโครงการห้องสมุดปรัชญาและคลินิกปรัชญา เพื่อเป็นแหล่งสืบค้นและแหล่งเรียนรู้ และเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของนิสิต</p>

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

<p>๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร</p> <p>๑.๑ ปรัชญาของหลักสูตร</p> <p>ผลิตพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้มีความรอบรู้เชี่ยวชาญในทฤษฎีทางปรัชญาและพุทธปรัชญา สามารถวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ด้วยวิธีการทางปรัชญา เป็นนักคิดที่มีความใฝ่รู้ ใฝ่สร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นผู้นำทางปัญญา จิตใจและสังคม</p>
<p>๑.๒ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร</p> <p>๑.๒.๑ เพื่อผลิตพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้เป็นผู้มีความแตกฉานในหลักปรัชญา มีความเชี่ยวชาญในพุทธปรัชญาและคัมภีร์พระพุทธศาสนา พร้อมกับบูรณาการเข้ากับศาสตร์สมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน</p> <p>๑.๒.๒ เพื่อผลิตพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้เป็นผู้มีศีลาจารวัตรตรงตาม มีความลึกซึ้งด้านจิตภาวนา มีความใฝ่รู้ สร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นต้นแบบที่ดั่งามให้แก่สังคม</p> <p>๑.๒.๓ เพื่อผลิตพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการศึกษา วิจัย จัดระบบข้อมูล เพื่อประยุกต์และพัฒนาองค์ความรู้ทางปรัชญา</p>

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
๑. จัดทำและปรับปรุงหลักสูตรให้ มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด และสอดคล้องกับรอบ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (๒๕๕๑-๒๕๖๕)	- พัฒนาหลักสูตรโดยมีพื้นฐานจาก หลักสูตรในระดับสากล - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่าง สม่ำเสมอ	- เอกสารปรับปรุงหลักสูตร - รายงานผลการประเมิน หลักสูตร
๒. ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง กับความต้องการขององค์กร ภาครัฐและเอกชน รวมทั้งคณะ สงฆ์	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงในความ ต้องการขององค์กรภาครัฐและ เอกชน รวมถึงคณะสงฆ์ - นำแนวคิด รวมทั้งเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่ม ศักยภาพของหลักสูตร - ติดตามความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิตหรือนายจ้างอย่างสม่ำเสมอ	- รายงานผลประเมินความ พึงพอใจของผู้เรียนต่อ ความรู้และความทันสมัย ของหลักสูตร - รายงานผลการประเมิน ความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิตหรือนายจ้าง
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการเรียน การสอนและการบริการวิชาการ	- อาจารย์ทุกคนโดยเฉพาะอาจารย์ ใหม่ต้องเข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร การสอนรูปแบบต่างๆ และการ วัดผลประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้มี ความรู้ความสามารถในการ	- รายชื่อบุคลากรและ อาจารย์ที่เข้ารับการอบรม - ปริมาณงานบริการวิชาการ ต่ออาจารย์ในหลักสูตร - รายงานผลประเมินความ

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนบุคลากรด้านการเรียนการสอนให้ทำงานบริการวิชาการแก่องค์กรภายนอก - ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ทั้งจากภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และงานวิจัยไปใช้จริงเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ชุมชน สังคมและคณะสงฆ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและความบรรลุผลสำเร็จ - ใบรับรองวิชาชีพ (กรณีมีการส่งเข้าอบรม)

หมวดที่ ๓

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร

<p>๑. ระบบการจัดการศึกษา</p> <p>๑.๑ ระบบ</p> <p>บัณฑิตวิทยาลัย จัดการศึกษาระบบหน่วยกิตทวิภาค โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์</p> <p>บัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับและกฎระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย</p> <p>เงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๙</p> <p>๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน</p> <p>อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาคการศึกษา มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๙ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย</p> <p>๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค</p> <p>๑.๓.๑ รายวิชาที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต</p> <p>๑.๓.๒ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการ อภิปราย หรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาศึกษานอกเวลาแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต</p> <p>๑.๓.๓ รายละเอียดอื่นๆ ใดที่เกี่ยวกับระยะเวลาการศึกษา ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง</p>

<p>๒. การดำเนินการหลักสูตร</p> <p>๒.๑ วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน ให้มีระยะเวลาการศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาภาคทฤษฎี และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาภาคปฏิบัติ โดยแบ่งเป็นภาค</p> <p>ภาคการศึกษาที่ ๑ มิถุนายน – กันยายน ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาภาคทฤษฎี และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาภาคปฏิบัติ โดยแบ่งเป็นภาค</p> <p>ภาคการศึกษาที่ ๒ พฤศจิกายน- มีนาคม</p> <p>เรียนวันเวลาภาคทฤษฎี วันจันทร์ วันอังคารและวันพุธ</p> <p>๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา</p> <p>๒.๒.๑ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง</p> <p>๒.๒.๒ ได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จาก ระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์ทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบปริญญาธรรม ๙ ประโยค</p> <p>๒.๒.๓ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาในต่างประเทศที่มีระบบให้คะแนนต่างจากระบบที่ใช้ในประเทศไทย ต้องได้รับผลการศึกษามากกว่าระดับที่ ๒ (Second Class) หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้</p> <p>๒.๒.๔ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย</p> <p>วิธีคัดเลือกผู้เข้าศึกษา</p> <p>(๑) บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ผู้สมัครต้องผ่านกระบวนการสอบคัดเลือกตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด</p> <p>(๒) วิธีคัดเลือกอื่นๆ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้โดยอนุโลมมาใช้โดยอนุโลม</p>

๒.๓ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า และ ๒.๔ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิต

ปัญหาของนิสิตแรกเข้า	กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหา
ขาดความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาปรัชญา	ลงทะเบียนเรียนวิชาปรับพื้นฐาน ๑ รายวิชา คือ ๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น
ขาดทักษะการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ	ลงทะเบียนเรียนวิชา ๖๐๒ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยทางปรัชญา
ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับพระไตรปิฎกและพุทธปรัชญา	ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวข้อง หรือจัดอาจารย์บรรยายพิเศษนอกตารางเรียน
ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงการวิจัย โครงร่างวิทยานิพนธ์	จัดโครงการคลินิกปรัชญาวิจัยเพื่อให้นิสิตได้ปรึกษา โดยการจัดอบรมพิเศษ เกี่ยวกับการเขียนโครงร่างการวิจัยทางปรัชญา และจัดทำเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการเขียนงานวิจัยทางปรัชญา

๒.๕ แผนการรับนิสิตและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา ๕ ปี

ชั้นปี ปีการศึกษา	จำนวนนิสิต(รูป/คน)				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ชั้นปีที่ ๑	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
ชั้นปีที่ ๒	-	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
รวม	๑๕	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
จำนวนมหาบัณฑิต	-	-	๑๕	๑๕	๑๕

๒.๖ ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาใช้ระบบชั้นเรียน โดยเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๘

๒.๗ การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนข้ามสถาบัน

ไม่มี

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

๓.๑ หลักสูตร

๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาศึกษา

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ๓๙ หน่วยกิต เป็นหลักสูตรแบบศึกษาเต็มใช้ระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร อย่างน้อย ๓ ภาคการศึกษาปกติ และอย่างมากไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รายวิชาเพิ่มเติมไม่นับหน่วยกิต
๑.หมวดวิชาบังคับ	๙	(๑๕)
๒.หมวดวิชาเอก	๑๒	(๓)
๓.หมวดวิชาเลือก	๖	(๒)
๔.วิทยานิพนธ์	๑๒	
รวมทั้งสิ้น	๓๙	(๒๐)

๓.๑.๓ รายวิชาในหลักสูตร

รหัสวิชา

ความหมายของเลขรหัสประจำวิชาในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา ประกอบด้วยเลข ๖ หลัก มีความหมายดังนี้

๑. เลข ๓ ตัวแรก = ตัวที่ ๑ แสดงคณะ ตัวที่ ๒-๓ แสดงสาขาวิชา/ภาควิชา

๒. เลข ๓ ตัวหลัง = ตัวที่ ๑ แสดงภาคการศึกษา ตัวที่ ๒-๓ แสดงชื่อวิชา

(๑) วิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต นิสิตต้องศึกษาวิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต**ก. วิชาบังคับแบบนับหน่วยกิต**

๖๐๐ ๑๐๑	พระไตรปิฎกวิเคราะห์ Tipitaka Analysis	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๐ ๑๒๐	พุทธปรัชญา Buddhist Philosophy	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๒๐๓	ระเบียบวิธีวิจัยทางปรัชญา Research Methodology in Philosophy	๓ (๓-๐-๖)

ข. วิชาบังคับแบบไม่นับหน่วยกิต นิสิตต้องศึกษาจำนวน ๑๕ หน่วยกิต

๖๐๐ ๑๐๔	ภาษาอังกฤษ English	(๓) (๓-๐-๖)
๖๐๐ ๒๐๕	กรรมฐาน Buddhist Meditation	(๓) (๓-๓-๖)
๖๐๐ ๔๐๑	สัมมนาวิทยานิพนธ์ Seminar on Thesis	(๓) (๓-๐-๖)
๑๐๒ ๓๐๒	การใช้ภาษาบาลี ๑ Usage of Pali I	(๓) (๓-๐-๖)
๑๐๒ ๓๐๖	การใช้ภาษาบาลี ๒ Usage of Pali II	(๓) (๓-๐-๖)

(๒) วิชาเอก ๑๒ หน่วยกิต นิสิตต้องศึกษาวิชาเอกปรัชญา ๑๒ หน่วยกิต

๖๐๓ ๑๐๖	อภิปรัชญาวิเคราะห์ Analytic Metaphysics	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๒๐๗	ญาณวิทยาวิเคราะห์ Analytic Epistemology	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๐๘	จริยศาสตร์วิเคราะห์ Analytic Ethics	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๐๙	สัมมนาปรัชญา Seminar on Philosophy	๓ (๓-๐-๖)

และต้องศึกษาในรายวิชาเอกแบบไม่นับหน่วยกิต ๓ หน่วยกิต

๘๐๒ ๒๐๙	สัมมนาปัญหาปรัชญาศาสนา Seminar on Problems of Philosophy of Religions	(๓) (๓-๐-๖)
---------	--	-------------

(๓) วิชาเลือกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต (โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้)

๖๐๓ ๓๑๐	ปรัชญาวิเคราะห์ Analytic Philosophy	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๑	ตรรกศาสตร์สัญลักษณ์ Symbolic Logic	๓ (๓-๐-๖)

๖๐๓ ๓๑๒	ปรัชญาอัตถิภาวนิยม Philosophy of Existentialism	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๓	ปรากฏการณ์วิทยา Phenomenology	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๔	ปรัชญาการเมือง Political Philosophy	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๕	สุนทรียศาสตร์ Aesthetics	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๖	เปรียบเทียบปรัชญาตะวันออกกับปรัชญาตะวันตก Comparison of Eastern and Western Philosophies	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๗	ปรัชญาวิทยาศาสตร์ Philosophy of Science	๓ (๓-๐-๖)
๖๐๓ ๓๑๘	ปรัชญาการศึกษา Philosophy of Education	๓ (๓-๐-๖)

(๔) นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น ที่ไม่ใช่สาขาวิชาปรัชญา จะต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชาเพิ่มเติมอีก ๑ รายวิชา โดยไม่นับหน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น Introduction to Philosophy	(๒) (๒-๐-๔)
---------	---	-------------

(๕) วิทยานิพนธ์

๑๒ หน่วยกิต

๖๐๓ ๔๐๐	วิทยานิพนธ์ Thesis	๑๒ (๐-๐-๖)
---------	-----------------------	------------

๓.๑.๔ แผนการศึกษา

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
๑	วิชาบังคับ	
	๖๐๐ ๑๐๑ พระไตรปิฎกวิเคราะห์	๓
	๖๐๐ ๑๒๐ พุทธปรัชญา	๓
	๖๐๐ ๑๐๔ ภาษาอังกฤษ*	(๓)
	๑๐๒ ๓๐๒ การใช้ภาษาบาลี ๑*	(๓)
	วิชาเอก	
๖๐๓ ๑๐๖ อภิปรัชญาวิเคราะห์	๓	
	วิชาเลือก	
	๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น (สำหรับผู้ที่จบปริญญาตรีสาขาอื่น)	(๒)
	รวม	๙

* วิชาในวงเล็บ () เป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)	
๒	วิชาบังคับ		
	๖๐๓ ๒๐๓	ระเบียบวิธีวิจัยทางปรัชญา	๓
	๖๐๐ ๒๐๕	กรรมฐาน*	(๓)
	๑๐๒ ๓๐๖	การใช้ภาษาบาลี ๒*	(๓)
	วิชาเอก		
๖๐๐ ๒๐๗	ญาณวิทยาวิเคราะห์	๓	
	วิชาเลือก		
	เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือกจำนวน ๑ รายวิชา	๓	
	รวม	๙	

* วิชาในวงเล็บ () เป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)	
๓	วิชาบังคับ		
	๖๐๓ ๓๐๘	จริยศาสตร์วิเคราะห์	๓
	๖๐๓ ๓๐๙	สัมมนาปรัชญา	๓
	วิชาเลือก		
	เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือกจำนวน ๑ รายวิชา	๓	
	รวม	๙	

* วิชาในวงเล็บ () เป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
๔	วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต ๖๐๐ ๔๐๑ สัมมนาวิทยานิพนธ์*	(๓)
	วิชาเอก (ไม่นับหน่วยกิต) ๘๐๒ ๒๐๙ สัมมนาปัญหาปรัชญาศาสนา*	(๓)
	วิชาบังคับ ๖๐๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวม	๑๒

* วิชาในวงเล็บ () เป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

๓.๑.๓ คำอธิบายรายวิชา (ดูรายละเอียด ภาคผนวก ก)

๓.๒ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชนตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	สถาบัน ที่สำเร็จ	ปีจบ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระครูสิริรัตนานวัตร, ผศ.ดร. (ทวี ฐานวโร) อ่อนปัสสา	พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๐
		พธ.ม. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๔
		Ph.D.(Philosophy)	Banaras Hindu University, India	๒๕๔๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหากฤษณะ ตรุโณ (บุษกุล), ผศ.ดร.	พธ.บ. (การบริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๑
		พธ.ม. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๗
		Ph.D.(Philosophy)	Banaras Hindu University, India	๒๕๔๑
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระครูวินัยธรรมสมุทร ถาวรธมโม (ทาทอง), ผศ.ดร.	พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๑
		พธ.ม. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๙
		Ph.D.(Philosophy)	Magadha University ,India	๒๕๔๕
อาจารย์	พระมหาดนัยพัชร คมกักรปญโญ	พธ.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๕
		พธ.ม. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๙
		Ph.D. (Philosophy)	Mysore University, India	๒๕๕๔
อาจารย์	พระวิสุทธิภัทรธาดา, ดร.* (ประสิทธิ์ พรหมวีลี) อินทร์รุ่งเก่า	พธ.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๒๗
		M.A. (Philosophy)	Madras University, India	๒๕๓๐
		Ph.D. (Philosophy)	Madras University , India	๒๕๓๗

* อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๓.๒.๒ อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	ตำแหน่งทางวิชาการ
๑	พระศรีคัมภีรญาณ, รศ. ดร. (สมจินต์ สมมาปัญญา)	ป.ธ.๙ ศศ.บ.(ศึกษาศาสตร์บัณฑิต พธ.ม.(พระพุทธศาสนา) Ph.D.(Pali&Buddhist Studies)	รองศาสตราจารย์
๒	พระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ.ดร. (เทียบ สิริญาโณ)	ป.ธ.๙ M.A.(Pali & Sanskrit) Ph.D.(Pali)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๓	พระราชวรมุนี, ดร. (พล อากาศโร)	ป.ธ.๙ พธ.บ. (ปรัชญา) M.Phil., M.A.(Linguistics) Ph.D.(Linguistics)	อาจารย์
๔	พระมหาสุริโย อุตตมเมธี,ดร.	ป.ธ.๙ พธ.บ.(ปรัชญา) M.A. (Philosophy) Ph.D.(Philosophy)	อาจารย์
๕	พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส ผศ.ดร.	พธ.บ.(ปรัชญา) ศศ.ม.(พุทธศาสนศึกษา) พธ.ด.(พระพุทธศาสนา)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๖	พระมหาทวิ มหาปัญญา ผศ.ดร.	ป.ธ.๙ พธ.บ.(ปรัชญา) ศน.ม.(พุทธศาสนศึกษา) Ph.D.(Buddhist Studies)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๗	พระราชสิทธิมนี, วิ., ดร. (บุญชิต ญาณส่วโร)	ป.ธ.๙ พธ.บ.(พุทธศาสนา) อ.ม.(ศาสนาเปรียบเทียบ) Ph.D.(Buddhist Studies)	อาจารย์
๘	พระเมธีรัตนดิลก, ดร. (จรรยา ชินวิโส)	ป.ธ.๙ พธ.บ.(ครุศาสตร์) M.A. (Linguistics) Ph.D.(Buddhist Studies)	อาจารย์
๙	พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร ดร.	พธ.บ.(ภาษาอังกฤษ) ศศ.ม.(พุทธศาสนศึกษา) พธ.ด.(พระพุทธศาสนา)	อาจารย์
๑๐	ผศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร	ป.ธ.๙ พธ.บ.(ปรัชญา) พธ.ม.(พระพุทธศาสนา) Ph.D.(Pali&Buddhist Studies)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๑๑	พระมหาบุญเลิศ ธรรมทสสี	พธ.บ.(การสอนสังคมศึกษา) พธ.ม.(ธรรมนิเทศ)	อาจารย์

๓.๒.๓ อาจารย์พิเศษ

ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	ตำแหน่งทางวิชาการ
๑	ศ.ปรีชา ช่างขวัญยืน	อ.บ. (เกียรตินิยม) อ.ม. (ภาษาไทย)	ศาสตราจารย์กิตติคุณ
๒	ศ.ดร.วิทย์ วิศทเวทย์	อ.บ. (ปรัชญา) M.S. (Education) M.A. (Philosophy) Ph.D.(Philosophy)	ศาสตราจารย์
๓	ศ.ดร.สมภาร พรหมทา	พธ.บ. (ปรัชญา) อ.ม. (ปรัชญา) อ.ด. (ปรัชญา)	ศาสตราจารย์
๔	รศ.ดร.วรยุทธ ศรีวรกุล	กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) ศศ.ม. (ปรัชญา) อ.ด. (ปรัชญา)	รองศาสตราจารย์
๕	รศ.ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ	ป.ธ.๙ พธ.บ.(ศาสนาและปรัชญา) M.A. (Philosophy) อ.ด. (ปรัชญา)	รองศาสตราจารย์
๖	ผศ.ดร.ชาญนรงค์ บุญหนุน	พธ.บ. (ปรัชญาศาสนา) อ.ด. (ปรัชญา)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๗	ผศ.ดร.ประเวศ อินทองปาน	พธ.บ. M.A.(Philosophy) Ph.D.(Philosophy)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๘	ดร.วีรชาติ นิมนงค์	กศ.บ. (วรรณคดีไทย) พธ.บ. (ปรัชญา) M.A. (Philosophy) Ph.D. (Philosophy)	อาจารย์
๙	ดร.กฤษณภูมิ ศรีสุขเกษม	บธ.บ. (การบัญชี) M.B.A. (Business) ปร. ด. (ปรัชญา)	อาจารย์
๑๐	ดร.ไข่มุก เหล่าพิพัฒนานกุล	ศ.บ. (อังกฤษธุรกิจ) ศศ.ม. (ศาสนวิทยา) ปร. ด. (ปรัชญา)	อาจารย์

<p>๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม ไม่มี</p>
<p>๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์</p>
<p>๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ</p> <p>๕.๑.๑ นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิต สะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต มีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์</p> <p>๕.๑.๒ วิทยานิพนธ์ต้องมีเนื้อหาประกอบด้วยจำนวนบทอย่างน้อย ๕ บท แต่ไม่เกิน ๗ บท โดยแบ่งการสอบออกเป็น ๒ ครั้ง ดังนี้</p> <p>ครั้งที่ ๑ สอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์</p> <p>ครั้งที่ ๒ สอบป้องกันวิทยานิพนธ์</p> <p>๕.๑.๓ การลงทะเบียนและชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด</p> <p>๕.๑.๔ นิสิตมีสิทธิเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อสอบจบการศึกษา เมื่อได้ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตร มีหน่วยกิตสะสมและผลคะแนนผ่านเกณฑ์ประเมินของมหาวิทยาลัย ผ่านการปฏิบัติการพื้นฐานและผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตครบ ๖ ภาคการศึกษาปกติแล้ว</p> <p>๕.๑.๕ การเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>
<p>๕.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้</p> <p>นิสิตมีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถคิดและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับพุทธปรัชญาและปรัชญาอื่น ๆ อย่างเป็นระบบและมีหลักการ สามารถประยุกต์ใช้ศาสตร์ต่างๆ ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้</p>
<p>๕.๓ จำนวนหน่วยกิต</p> <p>จำนวนหน่วยกิตรวม ๓๙ หน่วยกิต เฉพาะวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต</p>
<p>๕.๔ การเตรียมการ</p> <p>มีการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและรายวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัย รวมไปถึงการจัดสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ และจัดให้มีคลินิกวิทยานิพนธ์เพื่อแก้ปัญหาให้นิสิต</p>
<p>๕.๕ กระบวนการประเมินผล</p> <p>๕.๕.๑ ให้ มีการวัดผลทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาโดยวิธีการทดสอบเขียนรายงาน มอบหมายงานให้ทำ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชา</p> <p>๕.๕.๒ นิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่ หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ตามเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น</p> <p>๕.๕.๓ การประเมินผลการศึกษารายวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับ คือ A, A-, B+, B, C+, C และ F มีผลการศึกษา ระดับ ค่าระดับ และเกณฑ์คะแนน แต่ละระดับ ดังนี้</p>

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ	เกณฑ์คะแนน		เกณฑ์
			วิชาเลือก	วิชาบังคับ และวิชาเอก	
เยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐๐	๙๕ - ๑๐๐	๙๕-๑๐๐	เกณฑ์ผ่านวิชาบังคับและ วิชาเอก
ดีมาก (Very Good)	A-	๓.๖๗	๙๐ - ๙๔	๙๐ - ๙๔	"
ดี (Good)	B+	๓.๓๓	๘๕ - ๘๙	๘๕ - ๘๙	"
ค่อนข้างดี (Quite Good)	B	๓.๐๐	๘๐ - ๘๔	๘๐ - ๘๔	"
ปานกลาง (Moderate)	C+	๒.๕๐	๗๕ - ๗๙	ต่ำกว่า ๘๐	เกณฑ์ผ่านวิชาเลือก
ผ่าน (Pass)	C	๒.๐๐	๗๐ - ๗๔		"
ตก (Failed)	F	๐	ต่ำกว่า ๗๐		

<p>๕.๕.๔ นิสิตต้องสอบไล่ได้ระดับ A, A-, B+ และ B หรือ S ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ เป็นรายวิชาบังคับ วิชาเอก หรือวิชาเลือก นิสิตที่ได้ระดับต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับหรือวิชาเอก ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นใหม่ และต้องสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี เงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเรื่องการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙</p> <p>๕.๕.๕ การประเมินผลวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>๕.๕.๖ ระบบการวัดผลและประเมินผลในเรื่องอื่น ๆ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาถือปฏิบัติโดยอนุโลม</p> <p>๕.๕.๗ การประเมินผลการศึกษารายวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต ให้ได้รับผลประเมินเป็น S (Satisfactory - ผ่าน) หรือ U (Unsatisfactory - ไม่ผ่าน)</p>
--

หมวดที่ ๔

ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
๑. M – Morality มีมารยาททางกายและวาจาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ	มีการฝึกฝนด้านระเบียบวินัยกีฬามารยาททั้งทางกายและวาจาที่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย การพูด
๒. A – Awareness รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม	มีการส่งเสริมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมปัจจุบันในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี
๓. H – Helpfulness มีศรัทธา อุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีศรัทธาอุทิศตนเพื่อทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการให้ออกค่ายบัณฑิตอาสาพัฒนาชุมชน
๔. A – Ability มีความสามารถในการแก้ปัญหา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีทักษะในการแก้ปัญหาดตนเองและสังคม โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning: PBL) เพื่อนำไปสู่การคิดแก้ไขปัญหาที่ตามหลักพุทธธรรม
๕. C – Curiosity มีความใฝ่รู้ใฝ่คิด	มีการส่งเสริมให้นิสิตเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความใฝ่รู้ใฝ่คิด โดยมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจารณ์ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม
๖. H - Hospitality มีน้ำใจเสียสละเพื่อส่วนรวม	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีจิตอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น จัดกิจกรรมสังคมสงเคราะห์
๗. U – Universality มีโลกทัศน์กว้างไกล	มีการส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ด้านพระพุทธศาสนาและสังคม
๘. L – Leadership มีความเป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา	มีการส่งเสริมให้นิสิตวางตนเป็นแบบอย่างด้านจิตใจและปัญญา
๙. A – Aspiration มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนให้เทียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม	มีการส่งเสริมให้นิสิตฝึกรบมคุณธรรมจริยธรรม โดยการบูรณาการหลักคุณธรรมจริยธรรมไว้ในรายวิชาต่างๆ

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนา	กลยุทธ์ในการประเมินผลการเรียนรู้
๑. ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๑.๑ ผลิตบัณฑิตทางพระพุทธศาสนาที่มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถให้บริการงานวิชาการแก่สังคม	๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๑.๑ จัดกิจกรรมเชิงวิชาการและภาคปฏิบัติที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นผู้มี	๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๑.๑ ประเมินด้วยผลงานวิชาการและการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้ ในการพัฒนา	กลยุทธ์ในการประเมินผล การเรียนรู้
<p>๑.๒ มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้ เทียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมด้วย หลักการทางพระพุทธศาสนา</p> <p>๑.๓ สามารถวินิจฉัยและแก้ไขปัญหา บนฐานของหลักการและเหตุผลและ ค่านิยมต้นติงาม</p> <p>๑.๔ แสดงภาวะความเป็นผู้นำด้าน ความประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม และจริยธรรมในพระพุทธศาสนา</p>	<p>๑.๒ ฝึกฝนให้มีความใฝ่รู้ ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา เพื่อ พัฒนาตนเองและสังคม</p> <p>๑.๓ การจัดกิจกรรมในรายวิชาที่ เน้นการปลูกฝังให้นิสัยมีระเบียบ วินัยในตนเอง และแก้ไขปัญหา ของตนเองและสังคมได้</p> <p>๑.๔ ฝึกฝนภาวะความเป็นผู้นำ ผู้ ตาม ด้านคุณธรรมจริยธรรม</p>	<p>๑.๒ ประเมินด้วยแบบทดสอบด้วย การสังเกต สัมภาษณ์ การสนทนา กลุ่ม และแบบวัดผล</p> <p>๑.๓ ประเมินจากความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานเป็นทีม การ ทำงานวิจัย และการเข้าร่วม กิจกรรมในการใช้องค์ความรู้ทาง การศึกษาทำประโยชน์ต่อสังคม</p> <p>๑.๔ ผู้เรียนประเมินตนเอง และ ประเมินโดยเพื่อนและอาจารย์ โดย ใช้แบบประเมินและแบบวัดผล</p>
<p>๒. ด้านความรู้</p> <p>๒.๑ มีความรู้และความเข้าใจอย่าง ถ่องแท้ ในเนื้อหาสาระหลักของ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ตลอดจน หลักการและทฤษฎีที่สำคัญ และนำมา ประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทาง วิชาการหรือการปฏิบัติงาน</p> <p>๒.๒ มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการ พัฒนาวิชาการสมัยใหม่ สามารถ ประยุกต์ใช้ร่วมกับวิชาพระพุทธศาสนา ได้</p> <p>๒.๓ มีความเข้าใจทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติในสาขาวิชาพุทธ ศาสนา สามารถประยุกต์หลักธรรมมาใช้ กับแนวคิดในทางทฤษฎี ปฏิบัติ และการ วิจัย</p> <p>๒.๔ สามารถพัฒนานวัตกรรมหรือ สร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างองค์ความรู้ จากงานวิจัยเพื่อเชื่อมโยงกับการพัฒนา องค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการ ทางสังคมในด้านวิชาการพุทธ- ศาสนา</p>	<p>๒. ด้านความรู้</p> <p>๒.๑ จัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง และมุ่งเน้นให้นิสิตมี ความรู้ความเข้าใจสาขาวิชา พระพุทธศาสนา โดยใช้วิธีการ เรียนการสอนที่เน้นหลักการทาง ทฤษฎี และการประยุกต์ทาง ปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง กระตุ้นให้เกิดการคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจด้วยตนเอง</p> <p>๒.๒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาการ ศาสตร์สมัยใหม่ควบคู่กับวิชาการ พระพุทธศาสนา</p> <p>๒.๓ จัดให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย ด้วยตนเอง ในการพัฒนา นวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่</p> <p>๒.๔ ส่งเสริมให้มีการวิจัยและ ค้นคว้าองค์ความรู้ในพระไตรปิฎก และนำองค์ความรู้ที่ค้นพบมา ประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>๒. ด้านความรู้</p> <p>๒.๑ ประเมินด้วยการสอบข้อเขียน</p> <p>๒.๒ ประเมินด้วยการสอบป้องกัน วิทยานิพนธ์</p> <p>๒.๓ ประเมินด้วยการนำเสนอ รายงานและการทำงานเป็นทีม</p> <p>๒.๔ ประเมินด้วยการนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์</p>
<p>๓. ด้านทักษะทางปัญญา</p> <p>๓.๑ สามารถใช้ความรู้ทางทฤษฎีและ ปฏิบัติในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็น ระบบ เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ องค์ความรู้ใหม่ทางพระพุทธศาสนา</p>	<p>๓. ด้านทักษะทางปัญญา</p> <p>๓.๑ ฝึกทักษะการคิดและการ แก้ไขปัญหา</p> <p>๓.๒ เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติงานจริง</p>	<p>๓. ด้านทักษะทางปัญญา</p> <p>๓.๑ วัดการแสดงออกทางการ กระบวนการคิดและการแก้ไข ปัญหา</p> <p>๓.๒ วัดผลการปฏิบัติงานที่ได้รับ</p>

ผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้ ในการพัฒนา	กลยุทธ์ในการประเมินผล การเรียนรู้
<p>๓.๒ สามารถสืบค้นข้อมูลผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการ จากแหล่งข้อมูลที่ หลากหลาย สังเคราะห์ และนำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาความคิดใหม่ๆ</p> <p>๓.๓ สามารถประยุกต์ใช้ผลงานวิจัย และองค์ความรู้ทางด้านพุทธศาสนาใน การแก้ปัญหาหรือพัฒนางานได้อย่าง เหมาะสมและสร้างสรรค์</p> <p>๓.๔ สามารถตัดสินใจในเรื่องที่ ซับซ้อนที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่ และสามารถผลิตผลงานทาง วิชาการและงานวิจัย ในระดับชาติ และ นานาชาติ</p>	<p>๓.๓ เน้นการเรียนรู้ที่สามารถ ประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง โดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิด การเรียนรู้</p> <p>๓.๔ การอภิปรายกลุ่ม</p>	<p>๓.๓ การนำเสนอผลงาน การ อธิบาย การถามและตอบคำถาม</p> <p>๓.๔ การโต้ตอบสื่อสารกับผู้อื่น</p> <p>๓.๕ การอภิปรายกลุ่ม</p>
<p>๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ</p> <p>๔.๑ มีระเบียบวินัย มีความ รับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเอง ในการพัฒนาความรู้ของตนเอง องค์กร และสังคม</p> <p>๔.๒ สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มา ชี้แจงองค์กร แก้ไขปัญหาที่มีความ ซับซ้อนด้วยตนเอง และเปลี่ยนแปลง สังคมในทางที่เหมาะสม</p> <p>๔.๓ สามารถทำงานเป็นทีม เคารพ สิทธิ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมี ปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับผู้ร่วมงาน</p> <p>๔.๔ แสดงภาวะความเป็นผู้นำใน องค์กร บริหารการทำงานเป็นทีมได้ อย่างเหมาะสมตามโอกาสและ สถานการณ์ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพใน การทำงานของกลุ่ม</p> <p>๔.๕ สามารถตัดสินใจในการ ดำเนินงานด้วยตนเอง ประเมินตนเอง รวมทั้งวางแผนปรับปรุงตนเองและ องค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ</p> <p>๔.๑ การจัดกิจกรรมในรายวิชาที่ เน้นการเรียนการสอนที่มีการ ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอน</p> <p>๔.๒ ฝึกฝนภาวะความเป็นผู้นำ ผู้ ตาม การแสดงออกถึงภาวะความ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การมีมนุษย สัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงาน และการ รับฟังความคิดเห็นผู้อื่นในการ ปฏิบัติงานเป็นทีมและการทำงาน วิจัย</p> <p>๔.๓ ฝึกฝนการทำกิจกรรมเพื่อ สังคม และการวางตัวที่เหมาะสม ตามกาลเทศะ</p> <p>๔.๔ ฝึกฝนการประสานงานกับ ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอก สถาบันการศึกษา</p>	<p>๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ</p> <p>๔.๑ สังเกตพฤติกรรมและการ แสดงออกของนิสิตในหลายๆ ด้าน ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น พฤติกรรมความสนใจ ตั้งใจ เรียนรู้ และพัฒนาตนเอง</p> <p>๔.๒ สังเกตพฤติกรรมการแสดง บทบาทภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี ความสามารถในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น</p> <p>๔.๓ สังเกตพฤติกรรม ความ รับผิดชอบในการเรียนและงานที่ ได้รับมอบหมาย การนำเสนอ ผลงาน การทำงานวิจัย และการ ร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคม</p>

ผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้ ในการพัฒนา	กลยุทธ์ในการประเมินผล การเรียนรู้
<p>๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๕.๑ สามารถคัดกรองข้อมูลและใช้หลักตรรกะทางคณิตศาสตร์และสถิติ ใน การศึกษา ค้นคว้าปัญหา เชื่อมโยง ประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาใน ด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางด้าน พระพุทธศาสนาในเชิงลึกได้เป็นอย่างดี</p> <p>๕.๒ สามารถสื่อสารด้านการพูด การ อ่าน การฟัง การเขียน และการนำเสนอ และสื่อสารกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ทั้งใน วงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชน ทั่วไปได้อย่างเหมาะสม</p> <p>๕.๓ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการค้นคว้าข้อมูล เพื่อประกอบ การศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร</p>	<p>๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๕.๑ จัดการเรียนการสอน รายวิชาต่างๆ เพื่อให้นิสิตได้ฝึก ทักษะทั้งด้านการวิเคราะห์ การ วิจัย</p> <p>๕.๒ จัดกิจกรรมการเรียนการ สอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ทักษะการสื่อสาร และการนำเสนอ โดยใช้เทคโนโลยีทั้งด้วยตนเองและ ร่วมกับผู้อื่น</p> <p>๕.๓ จัดกิจกรรมการเรียนการ สอน เพื่อให้นิสิตได้ฝึกทักษะด้าน การใช้เทคโนโลยีประกอบการ ค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์</p>	<p>๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๕.๑ การทดสอบความรู้และ เทคนิคการวิเคราะห์และวิจารณ์ ทฤษฎีหรือแนวคิดใหม่ ๆ</p> <p>๕.๒ การทำงานวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงขั้นตอนการเขียนรายงาน และการนำเสนอผลงาน</p>

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping)

แสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ในด้านใดบ้าง โดยระบุว่าเป็น ความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรอง โดยที่ผลการเรียนรู้แต่ละข้อของด้านต่างๆ ในตารางมี ความหมายดังต่อไปนี้

๓.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Moral and Ethics)

- (๑) ผลិតบัณฑิตทางพระพุทธศาสนาที่มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถให้บริการงานวิชาการแก่ สังคม
- (๒) มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมด้วยหลักการทาง พระพุทธศาสนา
- (๓) สามารถวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาบนฐานของหลักการและเหตุผลและค่านิยมต้นติงาม
- (๔) แสดงภาวะความเป็นผู้นำด้านความประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมและจริยธรรมใน พระพุทธศาสนา

๓.๒ ด้านความรู้ (Knowledge)

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ในเนื้อหาสาระหลักของสาขาวิชาพระพุทธศาสนา ตลอดจน หลักการและทฤษฎีที่สำคัญ และนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติงาน

<p>(๒) มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ สามารถประยุกต์ใช้ร่วมกับวิชาพระพุทธศาสนาได้</p> <p>(๓) มีความเข้าใจทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติในสาขาวิชาพระพุทธ ศาสนา สามารถประยุกต์หลักธรรมมาใช้กับแนวคิดในทางทฤษฎี ปฏิบัติ และการวิจัย</p> <p>(๔) สามารถพัฒนานวัตกรรมหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยเพื่อเชื่อมโยงกับการพัฒนาองค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมในด้านวิชาการพระพุทธศาสนา</p>
<p>๓.๓ ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills)</p> <p>(๑) สามารถใช้ความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ทางพระพุทธศาสนาอย่างเหมาะสม</p> <p>(๒) สามารถสืบค้นข้อมูลผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย สังเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาความคิดใหม่ๆ</p> <p>(๓) สามารถประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยและองค์ความรู้ทางด้านพุทธศาสนาในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์</p> <p>(๔) สามารถตัดสินใจในเรื่องที่ซับซ้อนที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และสามารถผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัย ในระดับชาติ และนานาชาติ</p>
<p>๓.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skill and Responsibilities)</p> <p>(๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายและสามารถสนทนาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๒) สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่การแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ในกลุ่มทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน</p> <p>(๓) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม</p> <p>(๔) มีความรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองและรับผิดชอบต่องานในกลุ่ม</p> <p>(๕) สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม</p>
<p>๓.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills)</p> <p>(๑) สามารถคัดกรองข้อมูลและใช้หลักตรรกะทางคณิตศาสตร์และสถิติ ในการศึกษาค้นคว้าปัญหาเชื่อมโยงประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านพระพุทธศาสนาในเชิงลึกได้เป็นอย่างดี</p> <p>(๒) สามารถสื่อสารด้านการพูด การอ่าน การฟัง การเขียน และการนำเสนอ และสื่อสารกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม</p> <p>(๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้าข้อมูล เพื่อประกอบการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร</p>

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	๑.ด้านคุณธรรม จริยธรรม				๒.ด้านความรู้				๓. ด้านทักษะทางปัญญา				๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					๕. ด้านทักษะ การวิเคราะห์ การสื่อสาร เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	
๖๐๐ ๑๐๑ พระไตรปิฎกวิเคราะห์ ๓(๓-๐-๖)	●	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○
๖๐๐ ๑๒๐ พุทธปรัชญา ๓(๓-๐-๖)	○	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○
๖๐๓ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยทางปรัชญา ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●
๖๐๐ ๑๐๔ ภาษาอังกฤษ (๓)(๓-๐-๖)	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○
๖๐๐ ๒๐๕ ธรรมเนียม (๓)(๓-๐-๖)	●	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○
๖๐๐ ๔๐๑ สัมมนาวิทยานิพนธ์ (๓)(๓-๐-๖)	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○
๑๐๒ ๓๐๒ การใช้ภาษาบาลี ๑ (๓)(๓-๐-๖)	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○
๑๐๒ ๓๐๖ การใช้ภาษาบาลี ๒ (๓)(๓-๐-๖)	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○
๖๐๓ ๑๐๖ อภิปรัชญาวิเคราะห์ ๓(๓-๐-๖)	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○
๖๐๓ ๒๐๗ ญาณวิทยาวิเคราะห์ ๓(๓-๐-๖)	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○

รายวิชา	๑.ด้านคุณธรรม จริยธรรม				๒.ด้านความรู้				๓. ด้านทักษะทางปัญญา				๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					๕. ด้านทักษะ การวิเคราะห์ การสื่อสาร เทคโนโลยี สารสนเทศ		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓
๖๐๓ ๓๐๘ จริยศาสตร์วิเคราะห์ ๓(๓-๐-๖)	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○
๖๐๓ ๓๐๙ สัมมนาปรัชญา ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●
๘๐๒ ๒๐๙ สัมมนาปัญหาปรัชญา ศาสนา (๓)(๓-๐-๖)	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●
๖๐๓ ๓๑๐ ปรัชญาวิเคราะห์ ๓(๓-๐-๖)	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○
๖๐๓ ๓๑๑ ตรรกศาสตร์สัญลักษณ์ ๓(๓-๐-๖)	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○
๖๐๓ ๓๑๒ ปรัชญาอรรถิภาวนิยม ๓(๓-๐-๖)	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○
๖๐๓ ๓๑๓ ปรัชญาการนิเวศวิทยา ๓(๓-๐-๖)	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○
๖๐๓ ๓๑๔ ปรัชญาการเมือง ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	○
๖๐๓ ๓๑๕ สุนทรียศาสตร์ ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	○
๖๐๓ ๓๑๖ เปรียบเทียบปรัชญา ตะวันออกกับปรัชญาตะวันตก ๓(๓-๐-๖)	○	●	○	●	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○

รายวิชา	๑.ด้านคุณธรรม จริยธรรม				๒.ด้านความรู้				๓. ด้านทักษะทางปัญญา				๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					๕. ด้านทักษะ การวิเคราะห์ การสื่อสาร เทคโนโลยี สารสนเทศ		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓
๖๐๓ ๓๑๗ ปรัชญาวิทยาศาสตร์ ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	○
๖๐๓ ๓๑๘ ปรัชญาการศึกษา ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	○
๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น ๓(๓-๐-๖)	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	○
๖๐๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต	●	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●

หมวดที่ ๕
หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

<p>๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)</p> <p>เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๙</p>
<p>๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต</p> <p>การกำหนดระบบและกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ เกิดขึ้นเพื่อแสดงหลักฐานยืนยันหรือสนับสนุนว่านิสิตและมหาบัณฑิตทุกคนมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ทุกด้านเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาโท สาขาวิชาปรัชญาเป็นอย่างน้อย</p>
<p>๒.๑. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา</p> <p>การทวนสอบในทุกรายวิชา ทั้งทางทฤษฎี การปฏิบัติการวิจัย การสัมมนา การทำวิทยานิพนธ์ จะต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ โดยให้เป็นความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในการออกข้อสอบหรือกำหนดกลไกและกระบวนการสอบ และมีการประเมินแผนการสอนสัมพันธ์กับการประเมินข้อสอบ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนจากผลการสอบ โดยคณะกรรมการประจำหลักสูตร และ/หรือ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงการประเมินอาจารย์ และการประเมินผลการเรียนการสอนโดยนิสิตเอง ส่วนการทวนสอบในระดับหลักสูตร ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในของสาขาวิชาปรัชญาเอง ระบบประกันคุณภาพภายในระดับคณะ และระบบประกันคุณภาพภายในระดับสถาบัน เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล</p>
<p>๒.๒. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตหลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา</p> <p>การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตหลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา เน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อของมหาบัณฑิต โดยทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แล้วนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลในการประเมินคุณภาพของหลักสูตร การพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน โดยมีหัวข้อการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้</p> <p>๒.๒.๑ สภาวะการดำเนินงานทำหรือศึกษาต่อของมหาบัณฑิต ประเมินจากการดำเนินงานทำหรือศึกษาต่อตรงตามสาขาหรือในสาขาที่เกี่ยวข้อง และระยะเวลาในการหางาน โดยทำการประเมินจากมหาบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษา</p> <p>๒.๒.๒ ตำแหน่งงานและความก้าวหน้าในสายงานของมหาบัณฑิต</p> <p>๒.๒.๓ ความพึงพอใจของมหาบัณฑิต ต่อความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร ที่ใช้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีการเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p> <p>๒.๒.๔ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้าง พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีข้อเสนอแนะต่อสิ่งที่คาดหวังหรือต้องการจากหลักสูตรในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ</p> <p>๒.๒.๕ ความพึงพอใจของสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งรับบัณฑิตที่สำเร็จจากหลักสูตรเข้าศึกษาต่อเพื่อปริญญาที่สูงขึ้น โดยประเมินทางด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติอื่นๆ</p> <p>๒.๒.๖ ความเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์พิเศษและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้อองค์ความรู้ และการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการศึกษา และสังคมในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น</p>

<p>๒.๒.๗ ผลงานของนิสิตและวิทยานิพนธ์ที่สามารถวัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น</p> <p>(๑) จำนวนผลงานวิจัยที่เผยแพร่</p> <p>(๒) จำนวนสิทธิบัตร</p> <p>(๓) จำนวนกิจกรรมเพื่อสังคมและประเทศชาติ</p> <p>(๔) จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์เพื่อสังคม</p>
<p>๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตร</p> <p>การประเมินการสำเร็จการศึกษา เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ (หมวด ๖ การสำเร็จการศึกษา)</p>

หมวดที่ ๖

การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร

<p>๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่</p> <p>มีการปฐมนิเทศแนะแนวอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และหลักสูตรที่สอน โดยสาระประกอบด้วย</p> <p>๑.๑ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในพันธกิจของสถาบัน</p> <p>๑.๒ สิทธิผลประโยชน์ของอาจารย์ และกฎระเบียบต่างๆ</p> <p>๑.๓ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ของสาขาวิชาปรัชญา</p> <p>และมีอาจารย์อาวุโสเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยมีหน้าที่ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อเรียนรู้และปรับตัวเองเข้าสู่การเป็นอาจารย์ในสาขาวิชาปรัชญา มีการนิเทศการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ ต้องสอน และมีการประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่</p>
<p>๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมอาจารย์ให้ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างสมประสบการณ์ในงานที่เกี่ยวข้องกับ สาขาวิชาที่รับผิดชอบ เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องทั้งอาจารย์เก่าและอาจารย์ใหม่ โดยการสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการ ทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ การลาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์</p> <p>๒.๒ การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย</p> <p>๒.๓ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม</p> <p>๒.๔ มีการกระตุ้นอาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชาปรัชญา</p> <p>๒.๕ ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ</p>

หมวดที่ ๗

การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การบริหารหลักสูตร

จัดให้มีคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร (คณะกรรมการจัดทำรายวิชา) แต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร พร้อมทั้งมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยดำเนินการตามรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ มีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.๓)

๑.๒ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย

๑.๓ มีอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ (ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

๑.๔ มีการพัฒนาทักษะการสอนและการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์

๑.๕ มีการประเมินและวิเคราะห์ข้อสอบให้ได้มาตรฐาน

๑.๖ มีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร

๑.๗ มีการประกันคุณภาพวิทยานิพนธ์

โดยให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ในหัวข้อหลัก ดังนี้

๑.๗.๑. การทำวิทยานิพนธ์

๑.๗.๒. การสอบวิทยานิพนธ์

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
๑. พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยอาจารย์และนิสิตสามารถก้าวทันหรือเป็นผู้นำในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางด้านพระพุทธศาสนาและปรัชญา	๑. จัดให้หลักสูตรสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพด้านเทคโนโลยีในระดับสากลหรือระดับชาติ(หากมีการกำหนด) ๒. ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ ๕ ปี ๓. จัดแนวทางการเรียนในวิชาเรียนให้มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และมีแนวทางการเรียนหรือกิจกรรมประจำวิชาให้นิสิตได้ศึกษาความรู้ที่ทันสมัยด้วยตนเอง	๑. หลักสูตรที่สามารถอ้างอิงกับมาตรฐานที่กำหนดโดยหน่วยงานวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความทันสมัยและมีการปรับปรุงสม่ำเสมอ ๒. จำนวนวิชาเรียนที่มีภาคปฏิบัติและวิชาเรียนที่มีแนวทางให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง
๒. กระตุ้นให้นิสิตเกิดความใฝ่รู้ มีแนวทางการเรียนที่สร้างทั้งความรู้ความสามารถในวิชาการวิชาชีพที่ทันสมัย	๔. จัดให้มีผู้สนับสนุนการเรียนรู้และหรือผู้ช่วยสอน เพื่อกระตุ้นให้นิสิตเกิดความใฝ่รู้ ๕. กำหนดให้อาจารย์ที่สอนมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือหรือเป็นผู้มีประสบการณ์หลายปีมีจำนวนคณาจารย์	๓. จำนวนและรายชื่อคณาจารย์ประจำประวัติอาจารย์ด้านคุณ วุฒิ ประสบการณ์ และการพัฒนาอบรมของอาจารย์ ๔. จำนวนบุคลากรผู้สนับสนุนการเรียนรู้และบันทึกกิจกรรมในการ
๓. ตรวจสอบและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน		

<p>๔. มีการประเมินมาตรฐานของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>๖. สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้นำในทางวิชาการ และหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือในด้านที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗. ส่งเสริมอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ไปปฏิบัติงานในหลักสูตรหรือวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๘. มีการประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในทุกปี และภายนอกอย่างน้อยทุก ๔ ปี</p> <p>๙. จัดทำฐานข้อมูลทางด้านนิสิต อาจารย์ อุปกรณ์ เครื่องมือวิจัยงบประมาณ ความร่วมมือกับต่างประเทศ ผลงานทางวิชาการทุกภาคการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินของคณะกรรมการ</p> <p>๑๐. ประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา</p>	<p>๕. ผลการประเมินการเรียนการสอนอาจารย์ผู้สอน และการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้สนับสนุนการเรียนรู้โดยนิสิต</p> <p>๖. ประเมินผลโดยคณะกรรมการที่ประกอบด้วยอาจารย์ภายในคณะฯ ทุก ๒ ปี</p> <p>๗. ประเมินผลโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ทุก ๆ ๔ ปี</p> <p>๘. ประเมินผลโดยบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาทุกๆ ๒ ปี</p>
---	---	---

๒. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน

๒.๑. การบริหารงบประมาณ บัณฑิตวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนอุปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต

๒.๒. ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม บัณฑิตวิทยาลัยมีความพร้อมด้านหนังสือ ตำราเฉพาะทาง และมีอุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างพอเพียง ซึ่งมีเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อการศึกษาที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาปรัชญาดังนี้

ในปีการศึกษา ๒๕๕๔	มีตำราภาษาไทย	๙๔,๓๐๑	เล่ม
	ตำราภาษาอังกฤษ	๒,๗๙๐	เล่ม
	วารสารภาษาไทยและอังกฤษ	๙๑	ชื่อเรื่อง
	ฐานข้อมูลออนไลน์	๒,๐๐๐,๐๐๐	ชื่อเรื่อง

บัณฑิตวิทยาลัยมีสื่อการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ เช่น VCD, DVD, CD-ROM, แผนที่, หนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบริการห้องสมุดผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั่วประเทศ (Journal-Link) และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

บัณฑิตวิทยาลัยมีความพร้อมด้านหนังสือ ตำราวิชาการทางปรัชญา และการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลโดยมีสำนักหอสมุดกลางที่มีหนังสือ ตำราด้านปรัชญาและด้านอื่น ๆ รวมถึงฐานข้อมูลที่จะให้สืบค้นเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างพอเพียง

<p>๒.๓. การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม มีการประสานงานกับห้องสมุดประจำบัณฑิตวิทยาลัยในการจัดซื้อหนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริการให้อาจารย์และนิสิตได้ค้นคว้า และใช้ประกอบการเรียนการสอน ในการประสานการจัดซื้อหนังสือนั้น อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา จะมีส่วนร่วมในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ ตลอดจนสื่ออื่นๆ ที่จำเป็น นอกจากนี้อาจารย์พิเศษที่เชิญมาสอนบางรายวิชาและบางหัวข้อ ก็มีส่วนในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ สำหรับให้หอสมุดกลางจัดซื้อหนังสือด้วย และในส่วนของบัณฑิตวิทยาลัยมีการสั่งซื้อหนังสือ ตำรา หรือวารสารเฉพาะทาง เพื่อให้บริการห้องสมุดย่อยทุกปีการศึกษา</p>
<p>๒.๔. การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดของบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งจะประสานงานการจัดซื้อจัดหาหนังสือเพื่อเข้าห้องสมุดประจำบัณฑิตวิทยาลัยและทำหน้าที่ประเมินความเพียงพอของหนังสือ ตำรา นอกจากนี้มีเจ้าหน้าที่ ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อของอาจารย์</p>
<p>๓. การบริหารคณาจารย์</p>
<p>๓.๑ การรับอาจารย์ใหม่ มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทในสาขาวิชาปรัชญา</p>
<p>๓.๒ การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอน จะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผล และให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือหรือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้มอบบัณฑิตเป็นไปตามคุณลักษณะมหาบัณฑิตที่พึงประสงค์</p>
<p>๓.๓ การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ สำหรับอาจารย์พิเศษถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติมาให้แก่นิสิต ดังนั้นทางสาขาวิชาปรัชญา จึงกำหนดนโยบายว่าจะต้องมีการเชิญอาจารย์พิเศษหรือวิทยากรมาบรรยาย โดยที่อาจารย์พิเศษหรือวิทยากรจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรง หรือมีวุฒิการศึกษาอย่างต่ำเป็นปริญญาโท หรือรองศาสตราจารย์ หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง</p>
<p>๔. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน</p>
<p>๔.๑ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง บุคลากรสายสนับสนุนควรมีวุฒิปริญญาโทที่เกี่ยวข้องกับการงานที่รับผิดชอบ และมีความรู้ด้านวิชาการปรัชญาที่ใช้การได้</p>
<p>๔.๒ การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน บุคลากรต้องเข้าใจโครงสร้างและธรรมชาติของหลักสูตร และจะต้องสามารถบริการให้อาจารย์สามารถใช้สื่อการสอนได้อย่างสะดวก</p>
<p>๕. การสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่นิสิต</p>
<p>๕.๑. การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอื่น ๆ แก่นิสิต คณะมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นิสิตทุกคน โดยนิสิตที่มีปัญหาในการเรียนสามารถปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ โดยอาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยทุกคนจะต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นิสิต และทุกคนต้องกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษา (Office hours) เพื่อให้นิสิตเข้าปรึกษาได้ นอกจากนี้ยังมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะคอยชี้แนะกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และการวิจัย และมีระบบให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลการศึกษาและการประเมินด้านต่างๆ เพื่อให้นิสิตได้มีการพัฒนาตนเอง</p>
<p>๕.๒. การอุทธรณ์ของนิสิต บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเพื่อให้นิสิตสามารถยื่นอุทธรณ์ ในกรณีที่นิสิตมีความสงสัยเกี่ยวกับผลการประเมินในรายวิชาใดสามารถที่ยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำตอบในการสอบ ตลอดจนดูคะแนน และวิธีการประเมินของอาจารย์ในแต่ละรายวิชาได้ ซึ่งจะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยก่อนประกาศใช้</p>

๖. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

๖.๑ มีการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาด สังคม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเปิดและการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ ๕ ปี

๖.๒ มีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและนายจ้าง (ทุกๆ ปีการศึกษา)

๖.๓ มีการติดตามการพัฒนาอาชีพและความก้าวหน้าในการทำงานของมหาบัณฑิต เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑- ๕ และอย่างน้อย ร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา/สาขาวิชา	X	X	X	
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ & ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมคอ.๓ & ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานในมคอ.๗ ปีที่แล้ว		X	X	
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	
๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/คณาจารย์บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐				X
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐				X

หมวดที่ ๘

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

<p>๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน</p> <p>๑.๑. การประเมินกลยุทธ์การสอน กระบวนการที่จะใช้ในการประเมินและปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น พิจารณาจากตัวนิสิต โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในทุกๆ หัวข้อ ว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยอาจประเมินจากการทดสอบย่อย การสังเกตพฤติกรรมของนิสิต การอภิปรายโต้ตอบจากนิสิต การตอบคำถามของนิสิตในชั้นเรียน ซึ่งเมื่อรวบรวมข้อมูลจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว ก็ควรจะสามารถประเมินเบื้องต้นได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ หากวิธีการที่ใช้ไม่สามารถทำให้นิสิตเข้าใจได้ ก็จะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีสอน การทดสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน จะสามารถชี้ได้ว่านิสิตมีความเข้าใจหรือไม่ในเนื้อหาที่ได้สอนไป หากพบว่ามีปัญหาก็จะต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป</p> <p>๑.๒. การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน ให้นิสิตได้มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในทุกด้าน ทั้งด้านทักษะกลยุทธ์การสอน การตรงต่อเวลา การชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์รายวิชา ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลรายวิชา และการใช้สื่อการสอนในทุกรายวิชา</p>
<p>๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม</p> <p>๒.๑ ประเมินจากนิสิตและศิษย์เก่า ดำเนินการประเมินจากนิสิต โดยติดตามจากผลการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจารย์สามารถประเมินผลการทำงานได้ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการจนถึงขั้นตอนการนำเสนอเป็นรายบุคคล และสำหรับศิษย์เก่านั้นจะประเมินโดยใช้แบบสอบถามหรืออาจจะจัดประชุมศิษย์เก่าตามโอกาสที่เหมาะสม</p> <p>๒.๒ ประเมินจากนายจ้างหรือสถานประกอบการ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์จากสถานประกอบการ หรือใช้วิธีการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ใช้บัณฑิต</p> <p>๒.๓ ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษา ดำเนินการโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นหรือจากข้อมูลในรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร หรือจากรายงานของการประเมินผลการประกันคุณภาพภายใน</p>
<p>๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามที่กำหนดในรายละเอียดหลักสูตร ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวด ๗ ข้อ ๗.๑๓ โดยคณะกรรมการ</p>

--

ระดับคะแนนการประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการครบ ๕ ข้อตาม ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	มีการดำเนินการครบ ๑๒ ข้อตาม ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	มีการดำเนินการครบ ๑๗ ข้อตาม ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

จากการรวบรวมข้อมูลการประเมินทั้งหมด จะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวม และในแต่ละรายวิชา กรณีที่พบปัญหาในรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆ ได้ทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อย ในการปรับปรุงย่อยนั้นควรทำให้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้น จะกระทำทุก ๕ ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอยู่เสมอ

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาปรัชญา

๓.๑.๓ คำอธิบายรายวิชา

ก. วิชาบังคับ (แบบนับหน่วยกิต)

๖๐๐ ๑๐๑ พระไตรปิฎกวิเคราะห์ ๓ (๓-๐-๖)

Tipitaka Analysis

สาระและพัฒนาการของการรวบรวมพระธรรมวินัยเป็นพระไตรปิฎก โครงสร้าง และสาระสังเขปของพระไตรปิฎก วิเคราะห์หลักธรรมสำคัญที่เป็นจุดหมายสูงสุด หลักธรรมที่ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคม

๖๐๐ ๑๒๐ พุทธปรัชญา ๓ (๓-๐-๖)

Buddhist Philosophy

ประวัติและพัฒนาการของแนวคิดในพุทธปรัชญาสำนักต่างๆ คือ เถรวาท สรวาสติวาท เสาตรานติกะ มหายนิก โยคจาร สุขาวดี อวตังสกะ และพุทธตันตระ เปรียบเทียบแนวความคิดหลักของสำนักปรัชญาเหล่านี้ทั้งในแง่ อภิปรัชญา ญาณวิทยา และจริยศาสตร์

๖๐๓ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยทางปรัชญา ๓ (๓-๐-๖)

Research Methodology in Philosophy

ศึกษาหลักการและวิธีการวิจัย กระบวนการและขั้นตอนของการวิจัย การรวบรวมเอกสารและวิเคราะห์ข้อมูล ลักษณะและประเภทของงานวิจัยทางปรัชญา โดยเฉพาะด้านคุณภาพซึ่งเหมาะกับสาขาวิชาปรัชญา เช่น การเลือกหัวข้อวิจัยทางปรัชญา การตั้งคำถามเพื่อการวิจัย การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการวิจัย

ข. วิชาบังคับ (แบบไม่นับหน่วยกิต)

๖๐๐ ๑๐๔ ภาษาอังกฤษ (๓) (๓-๐-๖)

English

ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ ให้เกิดความชำนาญทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการเขียน การพูด การอ่าน การฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นการอภิปรายในหัวข้อคำสอนของพระพุทธศาสนา เช่น ศีล ๕ พระรัตนตรัย ไตรลักษณ์ อริยสัจ ๔ อริยมรรคมีองค์ ๘ ปฏิจจสมุปบาท กรรมและการเกิดใหม่

๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน (๓) (๓-๓-๖)

Buddhist Meditation

ศึกษาหลักสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา และปกรณ์วิเสส รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่างๆ ในสังคมไทย โดยเน้นศึกษาอารมณ์ของสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน ลำดับขั้นตอนของการเจริญกรรมฐานและผลที่เกิดจากการเจริญกรรมฐาน ได้แก่สมาบัติ ๘ และวิปัสสนาญาณ ๑๖ เป็นต้น

๖๐๐ ๔๐๑ สัมมนาวิทยานิพนธ์ (๓) (๓-๓-๖)

Seminar on Thesis

สัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล การตีความในเชิงพรรณนา การอ้างอิง การเขียนบทความวิจัย รูปแบบและวิธีการนำเสนอวิทยานิพนธ์

๑๐๒ ๓๐๒ การใช้ภาษาบาลี ๑ ๓ (๓-๐-๖)

Usage of Pali I

การพูด อ่าน เขียน ภาษาบาลีในระดับพื้นฐาน และแปลภาษาบาลีเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาบาลี โดยใช้หนังสือชาตักกัฎฐกถาและธรรมปทัฎฐกถาประกอบ

๑๐๒ ๓๐๖ การใช้ภาษาบาลี ๒ ๓ (๓-๐-๖)

Usage of Pali II

การพูด อ่าน เขียน ภาษาบาลี ต่อจากการใช้ภาษาบาลี ๑ และแปลภาษาบาลีเป็นภาษาไทย และภาษาไทยเป็นภาษาบาลี โดยใช้หนังสือมังคลัตถทีปนีและวิสุทฺธิมรรคประกอบ

ค. วิชาเอก

๖๐๓ ๑๐๖ อภิปรัชญาวิเคราะห์ ๓ (๓-๐-๖)

Analytic Metaphysics

ศึกษาแนวคิดทางอภิปรัชญาหรือทฤษฎีความจริงในปรัชญาตะวันตกเช่น แนวคิดของเพลโต, อาริสโตเติล, เรอเน เดส์การ์ตส์, บาร์ก สปิโนซา, กอตต์ฟรีด วิลเฮล์ม ไลบ์นิซ, จอร์จ เบิร์กสีย์, เดวิด ฮูม, อิมมานูเอล คานต์, เกออร์ก วิลเฮล์ม ฟรีดริช เฮเกิล และปรัชญาตะวันออกเช่น ปรัชญาอินเดีย ปรัชญาจีน และพุทธปรัชญา รวมทั้งการปฏิเสธอภิปรัชญาโดยนักปฏิฐานนิยม และแนวโน้มในอนาคตของอภิปรัชญา

๖๐๓ ๒๐๗ ญาณวิทยาวิเคราะห์ ๓ (๓-๐-๖)

Analytic Epistemology

ศึกษาแนวคิดเรื่องความรู้หรือทฤษฎีความรู้ของปรัชญาตะวันตกและตะวันออกสำนักต่างๆ ในประเด็นเรื่องธรรมชาติของความรู้ ที่มาของความรู้ มาตรฐานในการตัดสินความรู้ ลักษณะของความเชื่อและความมั่นใจ โดยเปรียบเทียบกับญาณวิทยาในพุทธปรัชญา

๖๐๓ ๓๐๘ จริยศาสตร์วิเคราะห์ ๓ (๓-๐-๖)

Analytic Ethics

ศึกษาจริยศาสตร์ในปรัชญาตะวันตกและตะวันออกสำนักต่างๆ เช่น สำนักสัมพัทธนิยมและสำนักสัมบูรณ์นิยม แนวคิดเรื่องความดีสูงสุดของชีวิต เกณฑ์ตัดสินความดี-ชั่ว ทางจริยศาสตร์ ทฤษฎี อภิจริยศาสตร์ (Metaethics) และวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางจริยศาสตร์ร่วมสมัย เช่น ปัญหาการทำแท้ง การฆ่าตัวตาย การุณยฆาต การตัดสินประหารชีวิต การทำสำเนาพันธุกรรม (cloning) และการวิจัยเซลล์ต้นแบบ (Stem Cell Research) โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแนวคิดทางจริยศาสตร์ในพุทธปรัชญา

๖๐๓ ๓๐๙ สัมมนาปรัชญา ๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Philosophy

สัมมนาปัญหาปรัชญาให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาทางอภิปรัชญา เช่น ปัญหาเรื่องความมีอยู่ของพระเจ้า ปัญหาเรื่องชีวิต ปัญหาเรื่องความชั่วร้าย ประเด็นปัญหาทางญาณวิทยา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับความรู้เรื่องโลก ปัญหาความรู้เรื่องอดีต ปัญหาเรื่องความจริง และปัญหาเรื่องวิธีการเข้าถึงความจริง ประเด็นปัญหาทางจริยศาสตร์ เช่น ปัญหาเรื่องเจตจำนงเสรี ปัญหาเรื่องตัดสินความจริง และปัญหาเรื่องสิทธิหน้าที่

ง. วิชาเอกไม่นับหน่วยกิต

๘๐๒ ๒๐๙

สัมมนาปัญหาปรัชญาศาสนา

(๓) (๓-๐-๖)

Seminar on Problems of Philosophy of Religions

สัมมนาปัญหาทางปรัชญาศาสนา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับพระเป็นเจ้า กรรมและนิพพาน ภาษาศาสตร์ ประสพการณ์ทางศาสนา สัญลักษณ์ทางศาสนา ความเชื่อและความจริงทางศาสนากับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา

จ. วิชาเลือกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๖๐๓ ๓๑๐

ปรัชญาวิเคราะห์

๓ (๓-๐-๖)

Analytic Philosophy

ศึกษาแนวคิดของนักปรัชญาวิเคราะห์คนสำคัญ เช่น เบอร์ทรันด์ รัสเซลล์ ลุดวิก วิตเจนสไตน์ กิลเบิร์ต ไรล์ และศึกษาวิเคราะห์แนวคิดของนักปรัชญาสำคัญ เช่น อริสโตเติล พลาโต และโธมัส ฮอบส์

๖๐๓ ๓๑๑

ตรรกศาสตร์สัญลักษณ์

๓ (๓-๐-๖)

Symbolic Logic

ศึกษาความหมาย ลักษณะ และประเภทของตรรกศาสตร์สัญลักษณ์ ความหมายของัญัตติ (Proposition) ชนิดของัญัตติ ค่าความจริง (Truth Value) การอ้างเหตุผล (Argument) และความสมเหตุสมผล (Validity) การทำสัญลักษณ์ การใช้ ตารางความจริงและวิธีพิสูจน์ ความสมเหตุสมผลชนิดต่าง ๆ เช่น

วิธีนิรนัยธรรมชาติ (Natural Deduction) วิธีพิสูจน์โดยการสมมติเงื่อนไข (Conditional Proof) และวิธีพิสูจน์โดยอ้อม (Indirect Proof)

๖๐๓ ๓๑๒

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม

๓ (๓-๐-๖)

Philosophy of Existentialism

ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทางปรัชญาที่สำคัญของนักคิดกลุ่มอัตถิภาวนิยม เช่น ภาวะมนุษย์ เสรีภาพ กาละ ในปรัชญาของเฮอเรน เกียร์เกการ์ด, เฟดริก นิตส์เช, คาร์ล จัสเปอร์ส, การเบรียล มาร์เซล, มาร์ติน ไฮเดกเกอร์, อัลแบร์ต กามูส์ และฌอง-ปอล ซาทร์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์วิทยากับอัตถิภาวนิยม

๖๐๓ ๓๑๓

ปรากฏการณ์วิทยา

๓ (๓-๐-๖)

Phenomenology

ศึกษาแนวความคิดสำคัญในปรากฏการณ์วิทยา เช่น การมุ่งอารมณ์ (Intentionality) สาระตละ การลดทอน (Reduction) อัตตาเชิงอูตรวิสัย (Transcendental Ego) ในปรัชญาของฟรันซ์ เบรนท์ทาโน เอดมุนด์ ฮูสเซอรัล แมร์โล ปองตี และฌอง-ปอล ซาทร์

๖๐๓ ๓๑๔

ปรัชญาการเมือง

๓ (๓-๐-๖)

Political Philosophy

ศึกษาปรัชญาการเมืองของนักปรัชญาสำคัญ เช่น ขงจื้อ, พลาโต, อริสโตเติล, จานักยะ, โทมัส ฮอบส์, จอห์น ล็อก, ฌอง-ฌักส์ รูสโซ, เกออร์ก เฮเกิล, นิคโคไล มาเคียเวลลี, คาร์ล มาร์กซ์, มหาตมะ คานธี, ดร.อัมเบกการ์, พุทธทาสภิกขุและศึกษาวิเคราะห์แนวความคิดเกี่ยวกับกำเนิดของสังคม และสังคม ในอุดมคติของศาสนาพราหมณ์และพระพุทธศาสนา

๖๐๓ ๓๑๕

สุนทรียศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

Aesthetics

ศึกษาทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ทางปรัชญา ที่ว่าด้วยเรื่องสุนทรียะ เกณฑ์ตัดสินทางสุนทรียะ ประสบการณ์สุนทรียะ เช่น สุนทรียะทางด้านภาพจิตรกรรม ประติมากรรมและคีตศิลป์ รวมทั้งวัตถุ สุนทรียะ ศิลปวิจารณ์ และศิลปวิจักษ์ โดยเปรียบเทียบกับสุนทรียศาสตร์เชิงพุทธ

๖๐๓ ๓๑๖

เปรียบเทียบปรัชญาตะวันออกกับปรัชญาตะวันตก ๓ (๓-๐-๖)

Comparison of Eastern and Western Philosophies

ศึกษารูปแบบและวิธีการใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์ในวัฒนธรรมทางวิชาการของตะวันตกและ ตะวันออก โดยเฉพาะการคิดหาความจริงแบบวิเคราะห์ แยกแยะ ลดทอนองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ใน วัฒนธรรมทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของตะวันตก แนวคิดเรื่องชีวิต พระเจ้า โลก จักรวาล ความจริง สูงสุด และความดีงามสูงสุด โดยเปรียบเทียบกับความคิดเชิงวิเคราะห์ของตะวันออกคือพระพุทธศาสนา เช่น การคิดแบบแยกแยะชีวิตออกเป็นขั้น ๕ เพื่อแสดงให้เห็นความเป็นอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตาของ ชีวิต รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเชิงวิเคราะห์กับความคิดเชิงสังเคราะห์ (Synthetic Thoughts) และความคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thoughts)

๖๐๓ ๓๑๗

ปรัชญาวิทยาศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

Philosophy of Science

ศึกษาแนวคิดทางปรัชญาที่เป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะปรัชญาสำนักปฏิฐานนิยม เชิงตรรกะ (Logical Positivism) ของกลุ่มเวียนนา (Vienna Circle) สำนักประสบการณ์นิยม (Empiricism) และ ปรัชญาฟิสิกส์ใหม่ เช่น ทฤษฎีควอนตัมฟิสิกส์ ทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป (General Theory of Relativity) และ ทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ (Special Theory of Relativity) ของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

๖๐๓ ๓๑๘

ปรัชญาการศึกษา

๓ (๓-๐-๖)

Philosophy of Education

ศึกษาแนวคิดทางปรัชญาในฐานะเป็นรากฐานการศึกษา การจัดหลักสูตรและระบบ การศึกษาที่สัมพันธ์กับอุดมคติของชีวิต การเรียนรู้ และการพัฒนามนุษย์ เช่น ปรัชญาการศึกษาสำนัก ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) สำนักอัตถิภาวนิยม (Existentialism) สำนักสารัตถนิยม (Essentialism) และ ปรัชญาการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาในโลกปัจจุบันรวมทั้งปรัชญาการศึกษาทางพระพุทธศาสนา

ฉ. วิชาบังคับพื้นฐาน (รายวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับผู้ไม่จบปริญญาตรีสาขาวิชาปรัชญา)

๐๐๐ ๑๐๘

ปรัชญาเบื้องต้น

(๒) (๒-๐-๔)

Introduction to Philosophy

ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่างๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก

ช. วิทยานิพนธ์

๖๐๐ ๔๐๐

วิทยานิพนธ์

๑๒ หน่วยกิต

Thesis

เป็นโครงการวิจัยเฉพาะบุคคล โดยการเขียนวิจัยทางปรัชญาหรือสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปรัชญา นำเสนอวิทยานิพนธ์ และการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารวิชาการ